

Le Réseau du Trou qui Souffle

(ääntämisohje: "lö resoo dy truu ki sufflö")

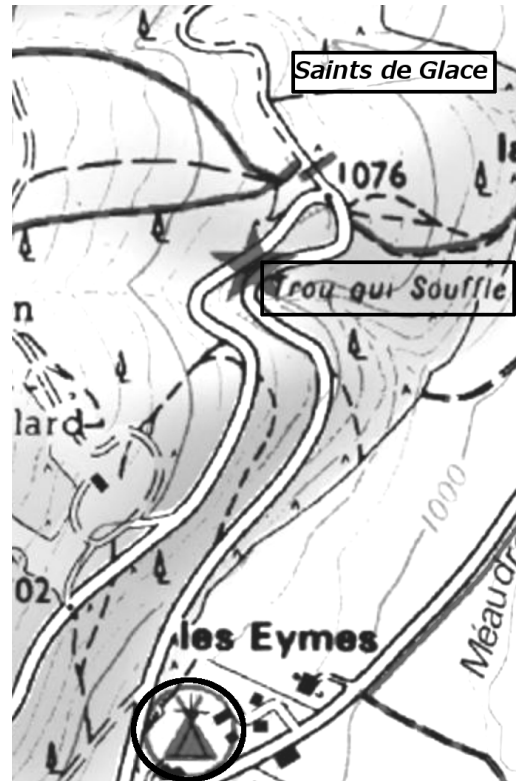
Lähteet: Spéléo dans le Vercorsin lisäksi mm. wikipedia ja erinäisten ranskalaisten seurojen internetsivut (historiaosio, luolan kuvaus on pelkästään SV:stä).

Pituus noin 52 km, **syvyys** 670 m.

Parkkipaikka: - (kävelyetäisyydellä leirintäalueelta)

Trou qui Soufflen ("reikä joka hengittää") luolaverkosto on Vercorsin toiseksi laajin, eikä suunnistus sen monissa sokkeloissa käytävissä ole aivan suoraviivaista. Luolastoon on nykyään yhteensä seitsemän sisäänkäyntiä, joista pisimpään ja parhaiten tunnetut ovat Trou qui Souffle sekä Saints de Glace. Ne sijaitsevat pinnalla alle 400 metrin päässä toistaan, mutta maan alla klassinen läpiretki sisäänkäynniltä toiselle vaatii noin 8-10 tuntia. Näiden välillä on 2004 löydetty sisäänkäynti nimeltä Ortovox, jota esimerkiksi paikalliset kaupalliset luolajärjestöt käyttävät usein kohteenaan. Uudemmissa sisäänkäynneistä on ikävä kyllä kovin heikosti tietoa saatavilla, ja käytössämme olevat luolakartatkin ovat sen verran vanhempia, että niissä sisäänkäynnejä on vain kaksi tai kolme.

Trou qui Soufflen luolasto ei juuri koreile kauniilla muodoilla tai valtavilla kammioilla, mutta erilaisia haasteita ja ajoittain köyisiä sisältävää toimintaa sieltä ei puutu. Tässä tekstissä on kuvailtu ainoastaan Trou qui Souffle – Saints de Glace -läpiretkeen tarvittavat osuudet luolastosta, ja myös kartat kattavat vain tämän alueen. Tämän tiedoston lisäksi nettisivuilla ovat Camp Bergerin pienet karttapalat reitinhaun avuksi. Suuri koko luolaston kartta on myös olemassa, jos haluaa tutkia muitakin sen osia.

Historiaa

Luolaston ensimmäinen ja sille nimen antanut sisäänkäynti Trou qui Souffle löydettiin vuonna 1936 metsätien rakennustöiden yhteydessä. Seuraavana vuonna A. Bourgin sekä pariisilaiset luolaajat tutkivat sitä -120 metriin saakka. Bourgin jatkoi luolan tutkimista aina vuoteen -42 asti, ja kartoitti nimeään kantavaa luolan osaa -195 metrin syvyyteen saakka, mikä teki siitä tuohon aikaan Vercorsin syvimmän tunnetun luolan. Ensimmäinen kunnollinen kartoitus saatiin valmiiksi vuonna 1953, ja se kattoi 3,4 km luolaa. Vuonna -55 luolan vesi jäljitettiin värjäyskokein Goule Noireen, mistä se ilmaantuu ulos matkattuaan maan alla noin 48 tuntia.

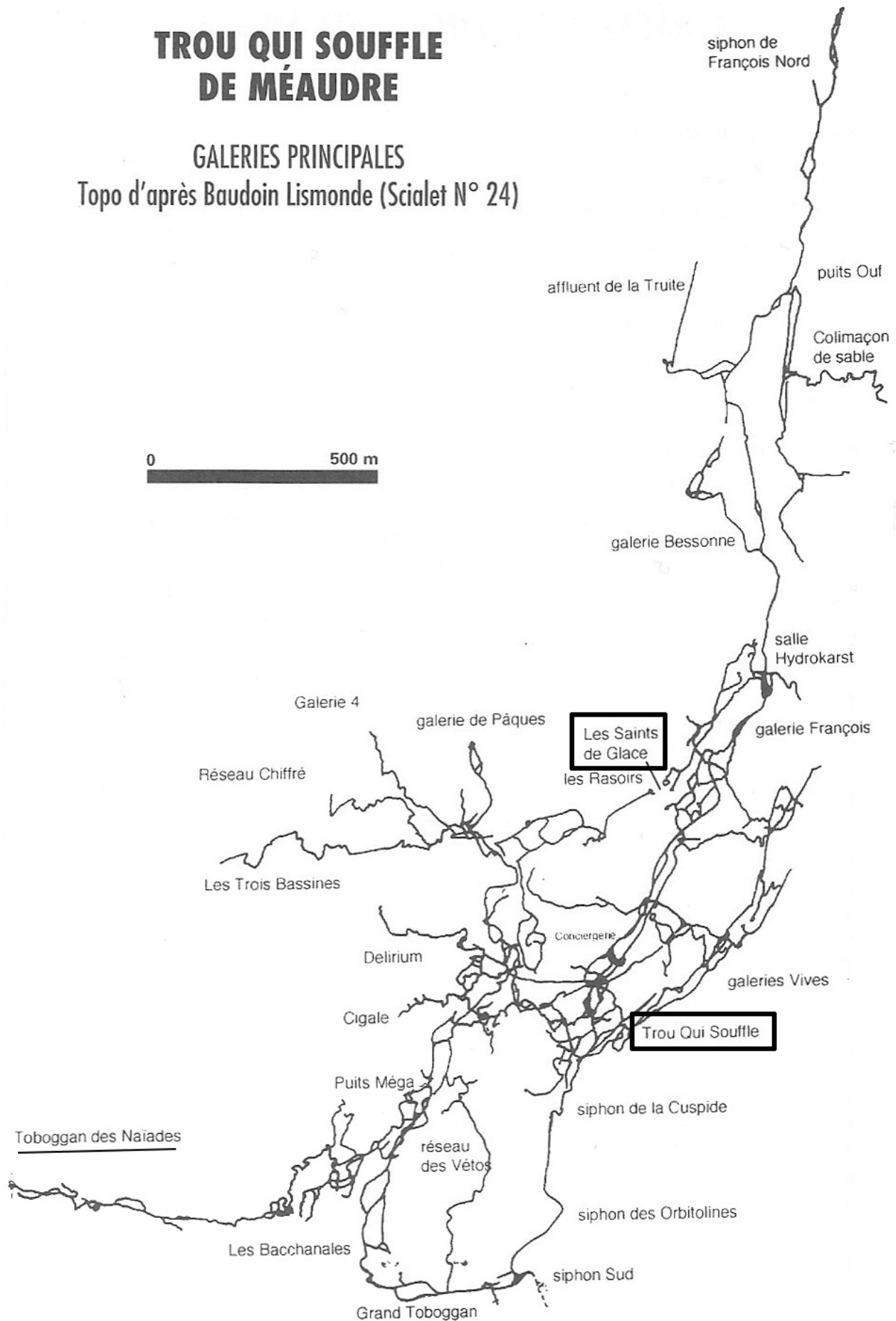
Luolaston tutkimista ja kartoittamista jatkettiin edelleen seuraavina vuosina, ja tunnettu luolasto laajeni tasaiseen tahtiin. Luolaston edelleen syvin tunnettu kohta, -313 metriä, saavutettiin lopulta vuonna 1982. Ensimmäisen uuden sisäänkäynnin, Saints de Glacen, löysivät SGCAF:n luolaajat vuonna 1990. Viisi vuotta myöhemmin saman kerhon luolaajat löysivät paljon kauempaa kolmannen sisäänkäynnin, Toboggan des Naiadesin.

Vuosina 2004 ja 2005 kaivettiin auki aivan alkuperäisen sisäänkäynnin läheltä kaksi uutta sisäänkäyntiä, Ortovox ja Lucarne des Araignées, joista on sittemmin tullut varsin suosittuja aloittelijaretkien kohteita. Viimeisin suurempi läpimurto tapahtui 2012, kun SGCAF yhdisti Trou qui Soufflen toiseen tunnettuun luolaan, Scialet de l'Orbitoon. Trou qui Soufflen tutkiminen jatkuu yhä, eivätkä luolaston rajat varmasti tule ihan pian vastaan. Tällä hetkellä TQS on Vercorsin toiseksi suurin luolasto Grotte de la Luiren jälkeen, mutta tilanne voi hyvinkin vielä muuttua.

TROU QUI SOUFFLE DE MÉAUDRE

GALERIES PRINCIPALES

Topo d'après Baudoin Lismonde (Scialet N° 24)

Trou qui Souffle

(ääntämisohje: "truu ki sufflö")

Sisäänkäynti (Trou qui Souffle): 45.150030, 5.516826

Lähestyminen

Etsiydy metsätielle nimeltä Route forestière des Feuilles, joka löytyy aivan läheltä, kun kävelet leirintäalueen halki ylämäkeen. Tien saavutettuasi lähde oikelle, ja kävele eteenpäin, kunnes aivan tien vieressä vasemmalla on kallioseinämä, jossa kaide sekä alaspäin avautuva luolan suu.

Luolan kuvaus

Luola alkaa 7m köysiosuudella, joka aukeaa lyhyen meanderin jälkeen pieneen lohkareikkoiseen saliin. Sitä seuraa alaspäin viettävä käytävä, jossa on pieni puro. Se vie kauniin 30m köysikuilun luo. Älä laskeudu alas puron matkassa, vaan poikkaroi eteenpäin ja riggaas laskeutuminen kauas vedestä tulvien varalta. Köysiosuuden jälkeen luola muuttuu meanderoivaksi ja kaltevammaksi, ja vastassa on pieniä kiipeilyjä: R5, P6 ja R8 (Pas de l'Homme Saoul). Salle de la Viren (R6 ja kiinteät tikkaat) jälkeen seuraile kapeaa käytävää, jossa vastaan tulee kaksi 12m köysiosuutta. Jälkimmäisen alta, oikeasta seinästä, löytyy reitti Galerie de la Condensationiin (-161m), missä ilmavirta on voimakas (HUOM: jos päädyt noin 6 m laskeutumiseen, olet mennyt ohi Condensationiin johtavasta risteyksestä!).

Condensation-käytävä vie Puits Cigalen kuilun luo, joka kierretään vasemmalta. Käytävä nousee suikerona, sitten muuttuu ryöminnäksi. Ryöminnässä Passage de la Bassine tarjoaa vetisiä ja mutaisia tunnelmia. Lopulta vastassa on Réseau du Pont d'Arcin pääty. Jatka vasemmalla poikkaroiden seuraten mutaista apuköyttä, jotta löydät Galerie de l'Anastomose -käytävään, jota seurataan noin 50 m. Lattian tasolta löytyvä pieni kolo, josta käy ilmavirta, johtaa Méandre Françoisiin. Tämä käytävä on iso, ilmava, liukas, ja pienten köysiosuuksien pätkimä (valmiit köydet). Se päättyy komeaan laskeutumiseen Salle de la Conciergerieen. Nouse kammion oikeaa laitaa ylös ja Pas du Loupin laskeutumisen kautta tilavaan mutta sekavaan Galerie Françoisiin. Seuraavaksi vastassa on risteys, josta kannattaa valita vasen haara, joka kiertää Galerie des Marmitesin. Tilat jatkuvat suurina, ja nousevan P5:n (kiinteä köysi) jälkeen käytävä etenee vielä muutamia kymmeniä metrejä, kunnes pitää poiketa toiseen, joka löytyy oikealta, noin metrin korkeudelta. Lopulta pienen lohkareikon läpi ylöspäin tunkeutuminen johtaa Salle du Soupilaan, joka aukeaa valtavaksi Salle Hydrokarstiksi. Tästä kammiosta löytyy köysi ylös kohti Saints de Glacea ja uloskäyntiä.

Varusteet ja riggaus

SRT-varusteet sekä köyttä ja hangereita+mailloneita vähintään allaolevan taulukon mukainen määrä.

Riggausvarustus, Trou qui Souffle: yhteensä 201 m köyttä, 37 pulttia (+ 7 kiinteää pulttia)

Este	Köysi	Ankkurointi	Huomioitavaa
P7 (sisäänkäynti)	14 m	1P+1P → 1P+1Pk / Y	*joista toinen kiinteä
Lähestymislinja P30	(24 m)* 34 m	(2P / Y → 1Pk → 1P → 1Pk → 1Pk) (EK)+2P / Y, ↓4, 1Dev/1P (tai 1P/Reb)	*valinnainen
R5 P6	(15 m) 18 m	(2P / Y → 2P / Y)* 2P / Y → 2P / Y	*valinnainen tulvien varalta
Pas de l'Homme Saoul (P8)	22 m	1P → 1P (tai 1L) → 1P → 1P → 2P / Y, ↓	apuköysi
Salle de la Vire	22 m	2P / Y → 1P → 1Pk → 1Pk → 1Pk+1P / Y, ↓5	apuköysi kiinteät tikkaat
P12 P6 P6	52 m - -	2P / Y → 1P → 2P/Y, ↓12 2P/Y (oikealla) → 2P/Y (vasemmalla), ↓6 1Dev/1Pk (tai 1Pk+1P/Y, Reb), ↓6	

Saints de Glace

(ääntämisohje: "sään dö glas")

Ohjeessa kuvaillaan retki Saints de Glacen sisäänkäynniltä Salle Hydrokarstiin. TQS – SDG -läpiretkellä tämän kuvauksen asiat siis suoritetaan käänteisessä järjestyksessä. Retki Salle Hydrokarstiin ja takaisin kestää 3-4 tuntia, jos luola on valmiiksi rigattu.

Sisäänkäynti (Saints de Glace): 45.152566, 5.517599

Lähestyminen

Seuraile samaa tietä kuin Trou qui Soufflelle. Noin 150 m sen sisäänkäynnin jälkeen lähde oikealle, Piste forestière de la Davièrea seuraten. Toiset noin 150 m edettyäsi etsi tien oikeasta laidasta pieni polku, joka johtaa metsikköön ja sisäänkäynnille.

Luolan kuvaus

Luola alkaa aukikaivetulla tunnelilla, joka yhtyy "oikeaan" maanalaiseen verkostoon. Se puolestaan alkaa muutamalla ryöminällä, jotka vievät saliin, jossa on pieni puro. Sieltä alas johtaa P11, joka vie kaoottiseen kammioon. Sieltä jatkuu saman tien P9. Tämän köysiosuuden alapuolelta alkaa alasviettävä käytävä, jota pätkivät pienet kammiot ja köysiosuudet (P4, P6, P3). Välillä on myös ahtaita kohtia, joista kaikkein kapeinta on aikanaan laajennettu pelastusoperaation yhteydessä. Puro näyttäytyy välillä, sitten käytävä jatkuu kuivana meanderina, ja lopulta muuttuu sokkeloiseksi liukumäeksi nimeltä l'Ascenseur ("hissi"). Näillä main on hyvin tärkeää katsella ympärilleen, jotta takaisin palatessaan löytää oikean reitin. Seiniin on piirretty apunuolia suuntaa näyttämään, mutta niihin ei kannata sokeasti luottaa.

Liukumäki vie lopulta horisontaaliseen galleriaan. Vasemmalle päin se jatkuu Hydrokarstin sumppuun saakka. Tie eteenpäin on oikealle päin, enemmän tai vähemmän sokkeloista käytävää, joka päättyy Salle Hydrokarstin yläosaan aukeavalle parvekkeelle. Tämä kammio on yksi koko luolaston suurimmista, ja merkkää myös kahden eri kalkkikivikerroksen (Sénonien ja Urgonien) rajaa. Salin pohjalle vie P11 köysiosuus. Pelkästään retki tätä salia katsomaan on itsessään mielenkiintoinen.

Reitti syvemmälle luolastoon ja kohti Trou qui Soufflea löytyy, kun Salle Hydrokarstista nousee salin korkeimpaan kohtaan, ja etsii reitin seuraavaan kammioon, Salle du Soupirailiin. Maamerkkinä sen löytämiseksi pitäisi olla suuri tumma luolamuoto lohkarikossa, missä pitää laskeutua noin 5 m. Reitti tästä eteenpäin: ks. Trou qui Soufflen reittikuvaus.

Varusteet ja riggaus

SRT-varusteet sekä köyttä ja hangereita+mailloneita vähintään allaolevan taulukon mukainen määrä.

Riggausvarustus, Saints de Glace: yhteensä 115 m köyttä, 16 pulttia, 1 luonnollinen (+ 13 kiinteää pulttia)

Este	Köysi	Ankkurointi	Huomioitavaa
P11	24 m	1P → 1Pk → 1Pk+1P/Y ↓5 1P+1Pk/Y, ↓8	
P9	22 m	1L*+1P/Y → 1Pk → 1P+Pk/ Y	*valtava lohkar
P4	13 m	1P → 1Pk → 2P/Y (tai 1PK+1P/ Y)	
P6	13 m	1P+1Pk / Y → 1P+1Pk/ Y	tulvan varalta
R3	(6 m)	(1P → 1P)	(valinnainen)
P3	17 m	2P/Y (tai 1Pk) → 1Pk → 1P+1Pk/ Y	
<i>L'Ascenseur eli "Hissi", hyvin liukas ja sokkeloinen osio</i>			
P11	20 m	1P+1Pk/ Y → 2Pk/ Y	→ Salle Hydrokarst

